

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 octombrie 2022, în cauza penală privind-l pe

CÎRLAN Constantin XXXXX, născut la
XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.04.2022 - 24.05.2022;

Instanța de apel: 14.06.2022 - 10.10.2022;

Instanța de recurs: 15.12.2022– 25.01.2023.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 24 mai 2022, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală* Cîrlan Constantin a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) c), d) Cod penal în coroborare cu prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 (unu) an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Zaițev Evgheni, însă din motiv că nu a fost atacat cu recurs ordinar, Colegiul penal nu se va expune în privința acestuia.

S-au admis în principiu acțiunile civile a părților vătămate Cravenco Valentina și Șeremet Corina împotriva lui Cîrlan Constantin și Zaițev Evgheni, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se pronunțe instanța de judecată în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Cîrlan Constantin în perioada de timp de la 17.09.2021, aproximativ ora 23:50 până la 18.09.2021, aproximativ ora 06:40, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționând de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Evgheni Zaițev, au pătruns prin geam în încăperea IMSP Centrul Național de Asistență Medicală Urgentă a XXXXX, amplasată pe adresa XXXXX, de unde pe ascuns au sustras o geantă de damă ce aparținea lui Valentina Cravenco, în care se afla un telefon mobil de model „Blackview” de culoare neagră în valoare de 2000 de lei, acte de identitate și o pereche de chei, cauzând părții vătămate Valentina Cravenco, daune materiale în proporții

considerabile, în suma totală de 2000 de lei, și o geantă de damă ce aparținea lui Corina Șeremet, în care se aflau acte de identitate, carduri bancare și mijloace bănești în sumă de 5000 lei, cauzând părții vătămate Corina Șeremet, daune materiale în proporții considerabile, în suma totală de 5000 de lei, ca urmare, prin acțiunile sale intenționate, cauzând părții vătămate Valentina Cravcenco și Corina Șeremet, daune materiale în proporții considerabile, în suma totală de 7000 lei.

Acțiunile lui Cîrlan Constantin au fost încadrate conform indicilor calificativi prevăzuți de art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal: „*furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, cu pătrundere în locuință și cauzarea de daune în proporții considerabile*”.

3. Nefiind de acord cu sentința *avocatul Grosu Eugen în interesele inculpatului a atacat-o cu apel*, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii prin care să-i fie aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate în formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În argumentarea apelului, apărarea a invocat că, consideră pedeapsa prea aspră, deoarece instanța de judecată nu a luat în considerație că inculpatul a solicitat examinarea prezentei cauze penale în procedura simplificată și a recunoscut în totalitate probele ce au fost acumulate la dosar, căindu-se sincer de cele comise și explicând în detalii circumstanțele faptelor incriminate.

Indica apelantul că instanța de judecată nu a luat în atenție faptul că Cîrlan Constantin a executat în totalitate toate pedepsele care i-au fost aplicate anterior și nu are careva datorii față de stat executând pedeapsa sub formă de amendă cât și orele de muncă neremunerate în folosul comunității prin care să-și poată răscumpăra vina și a aduce un aport societății, dar nu să prejudicieze bugetul de stat pentru întreținerea sa în instituțiile penitenciare, fapt care îl considera logic și întemeiat.

Apărarea considera că pedeapsa aplicată este prea severă pentru săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave și că nu v-a duce la reeducarea ultimului, ci aflarea lui în anturajul altor condamnați care execută pedepse pentru săvârșirea infracțiunilor grave, excepțional de grave, v-or influența doar negativ asupra fonului psiho-emoțional și a comportamentului lui în viitor. Iar prin munca în folosul comunității se poate ajunge cu mai multă eficacitate la rezultatul reeducării decât a executării unei sentințe de executare reale a pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 octombrie 2022, apelul avocatului Grosu Eugen în interesele inculpatului a fost respins ca nefondat, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept să rețină o altă situație de fapt, decât cea reținută de către prima instanță.

Instanța de apel, analizând sentința prin prisma prevederilor art. 100 alin. (4) și 101 Codul de procedură penală, verificându-le sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar fiecare probă fiind apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că corect au fost încadrate acțiunile inculpatului în baza prevederilor art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, examinând oportunitatea stabilirii unei alte pedepse de cât cea cu privațiunea de libertate, indicând faptul că, aplicarea în privința lui Cîrlan Constantin a unei pedepse sub formă de amendă nu este posibilă, așa cum inculpatul nu este angajat în câmpul muncii, nu are un venit stabil, iar aplicarea unei pedepse cu amendă va afecta considerabil situația financiară a inculpatului și îl va determina la comiterea de noi infracțiuni în vederea stingerii sancțiunii penale stabilite în prezenta sentință, iar cât privește posibilitatea aplicării față de inculpat a pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, instanța de judecată a menționat că inculpatul execută în prezent o pedeapsă penală sub formă de închisoare, termenul executării căreia va surveni peste 3 ani de zile. Ținând cont de faptul că munca neremunerată urmează a fi executată după eliberarea persoanei din locul de detenție, iar punerea în executare a sancțiunii este de un an, instanța a conchis că există riscul ca să expire termenul de punere în executare a sentinței de muncă neremunerată și astfel nu va fi atins scopul pedepsie penale.

La stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont în deplină măsură de principiului individualizării pedepsei penale, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise și pericolul social al acesteia în raport cu persoana vinovată și circumstanțele cauzei ce-i atenuază sau agravează răspunderea penală, fapt pentru care, instanța de apel a acceptat-o ca fiind întemeiată, motivată și bazată pe prevederile art. 61 și 75 Cod penal, coroborat cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Analizând motivele invocate în cererea de apel în raport cu circumstanțele de fapt și de drept constatate de către instanța de fond și verificate suplimentar de către instanța de apel, s-a constatat că motivele urmează a fi respinse ca nefondate.

Conform art. 16 Cod penal infracțiunea comisă de Cîrlan Constantin se califică ca fiind infracțiune mai puțin gravă.

La individualizarea pedepsei instanța de fond a ținut cont de faptul că inculpatul nu pentru prima dată se afla pe banca acuzaților, anterior fiind judecat, nu se afla la evidența medicului narcolog și psihiatru, la locul de trai se caracteriza negativ (f.d. 58, 60, 61).

La stabilirea pedepsei instanța de fond a reținut și faptul că la materialele dosarului a fost anexată sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 18 ianuarie 2022 potrivit căreia Cîrlan Constantin a fost recunoscut vinovat, în comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (pe episodul cu partea vătămată Dunas Nicolae) în coroborare cu prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (pe episodul cu partea vătămată Lupu Veaceslav) în coroborare cu prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (pe episodul cu partea vătămată Savițchi Veronica) în coroborare cu prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (pe episodul cu partea vătămată Ciolacu Veaceslav) în coroborare cu prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal (pe episodul cu partea vătămată Crivoborod Dmitri) în coroborare cu prevederile art. 70 alin. (3) Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, s-a aplicat pedeapsa cu închisoarea pe termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, lui Cîrlan Constantin i s-a stabilit definitiv, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, pedeapsa cu închisoare pe termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, la moment sentința fiind atacată cu apel la Curtea de Apel Cahul, nefiind emisă o decizie definitivă.

Sub acest aspect instanța de fond just a statuat că solicitarea apărătorului privind aplicarea altei pedepse de cât închisoarea, este nejustificată și nu va fi atins scopul pedepsei penale.

În acest sens, s-a dat eficiență prevederilor art. 7, 61 și 75 Cod penal, cât și a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivele acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei penale pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, instanța de fond corect a motivat și a considerat că aceasta urmează a fi executată în mod real de către inculpat, și că scopul pedepsei penale va putea fi atins doar dacă inculpatul va fi izolat de societate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *avocatul Grosu Eugen în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar*, fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei, pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate în formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivare recurentul a indicat că:

- instanțele nu au luat în considerație că inculpatul a solicitat examinarea prezentei cauze penale în procedura simplificată și a recunoscut în totalitate probele ce au fost acumulate la dosar, căindu-se sincer de cele comise și explicând în detalii circumstanțele faptelor incriminate;

- Cîrlan Constantin a executat în totalitate toate pedepsele care i-au fost aplicate anterior și nu are careva datorii față de stat, executând atât pedepsele sub formă de amendă cât și orele de muncă neremunerată în folosul comunității, solicitând în prezenta cauză aplicarea pedepsei sub forma orelor de muncă în folosul comunității prin care să-și poată răscumpăra vina și să aducă un aport societății, dar nu să prejudicieze bugetul statului pentru întreținerea sa în instituțiile penitenciare;

- pedeapsa aplicată lui Cîrlan Constantin este prea severă pentru săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave și că nu v-a duce la reeducarea ultimului, ci v-a influența doar negativ asupra fonului psiho-emoțional și a comportamentului lui în viitor.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

În speță, recurentul critică hotărârea, solicitând rejudecarea cauzei în latura penală, însă nu face trimitere la temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală sau la presupusele erori depistate în decizie.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocate de recurent nu se confirmă, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală potrivit cărora *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, iar decizia trebuie să*

cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției dat.

Față de lucrul judecat, Colegiul consideră că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Faptul că apărarea nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi temei pentru aplicarea în privința lui Cîrlan Constantin a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea.

Prin urmare, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a recunoscut vina, a comis infracțiunea mai puțin gravă, au fost stabilite circumstanțe atenuante, anterior a fost tras la răspundere, stabilirea pedepsei cu muncă neremunerată ar reprezenta o soluție de pedeapsă prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Așadar, Colegiul penal consideră că o pedeapsă privativă de libertate, va asigura scopul pedepsei, din care motiv nu pot fi reținute argumentele recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului o

pedeapsă individualizată conform prevederilor legale. Instanța de apel a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4-5**, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru aceasta, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din recursul înaintat de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului nu și-au găsit confirmare.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe CÎRLAN Constantin XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia integrală semnată la 28 februarie 2023 și publicată la 24 martie 2023.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN